

C121 – SLAN9

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

31 januari 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de oprichting van een educatief-informatief centrum voor de visserij	1
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een nieuwe slooprondte binnen de Vlaamse visserijvloot	3
Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de accijnsvrijstelling op biobrandstoffen	4
Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het voornemen van sommige EU-lidstaten om hun pluimveestapel te vaccineren tegen vogelgriep	7
Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het WTO-akkoord over de afschaffing van de exportsubsidies voor landbouw tegen 2013	10
Vraag om uitleg van mevrouw Vera Dua tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de organisatie van de coëxistentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen	12

Waarnemend voorzitter: de heer Jul Van Aperen

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de oprichting van een educatief-informatief centrum voor de visserij

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, vorig jaar hebben de collega's Verstreken en Wymeersch hier al een aantal vragen gesteld over duurzame visserij. In uw beleidsnota staat te lezen dat er een intersectoraal, interbestuurlijk en interdepartementaal overleg – een hele mondvol – zal worden georganiseerd over de manier waarop het visserijonderwijs en de beroepsopleiding van vissers in de toekomst het best kan worden georganiseerd.

U weet uiteraard dat de bestendige deputatie van de provincie West-Vlaanderen in februari 2005 heeft beslist om een einde te maken aan haar rol als autonome inrichtende macht voor het maritiem onderwijs. Ondertussen is ook de visserijschool in Heist gesloten. De discussie over de visserijopleiding blijft echter bestaan. Er wordt gesteld dat er nauwelijks nog een bemanningsreserve is en dat het visserijonderwijs niet meer in staat is om die reserve met gekwalificeerd personeel aan te vullen. Er bestaat kennelijk een grote nood aan een nieuwe organisatievorm in de visserijopleiding. De sector vraagt een meer praktijkgerichte in plaats van een louter theoretische opleiding, over een kortere periode. Men vraagt ook om het denkspoor van het bezoldigd leren te onderzoeken.

Daarnaast pleiten sommigen ook voor de oprichting van een centrum waar alle opleidingen die iets te maken hebben met de visserij, dus van vangst tot consument, zouden kunnen worden gecentraliseerd. Dit centrum zou zorgen voor een grotere valorisatie van het product 'vis'. Naast een visserijschool zou er dus kunnen worden gedacht aan een informatiecentrum waar men alles leert over vissoorten, over het fileren en roken van vis, over de visteelt, over het verzorgen van visetalages, over het klaarmaken van

vis, over visverpakking enzovoort. Dit centrum zou niet alleen interessant zijn voor de opleiding van vissers, het zou ook zorgen voor een link met verwerkingsbedrijven, kleinhandel, groothandel, horeca enzovoort.

Mijnheer de minister-president, wat is de stand van zaken met betrekking tot dat overleg over de toekomst van het visserijonderwijs? U zult het namelijk toch met me eens zijn dat we daar voor belangrijke uitdagingen staan. Ik heb ook uw opmerking in uw beleidsbrief gelezen waarin u zegt dat er hierover onlangs nog overleg is geweest met de leiding van het nieuwe Maritiem Instituut Oostende, maar dat er dus effectief extra inspanningen moeten gebeuren, bijvoorbeeld voor de bewustmaking van de toekomstkansen die er nog zijn in de visserij. Hoe staat u ten opzichte van het idee van één educatief-informatief centrum voor de visserij? Welke initiatieven bent u eventueel bereid om in dit kader te nemen?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, het doet me natuurlijk plezier dat ook andere collega's hier in de commissie vragen stellen over de visserij en aan de visserij gerelateerde problemen. Het klopt dat de vraag om uitleg van mevrouw Crevits aansluit bij vragen van vorig jaar. Zelf heb ik op 8 maart 2005, naar aanleiding van de beslissing van de bestendige deputatie, een vraag om uitleg gesteld over de stand van zaken. Wat inderdaad belangrijk is voor de organisatie van het maritiem onderwijs en zeker specifiek voor het visserijonderwijs, is het probleem van de instroom. Misschien kan de minister-president meer toelichting geven over de manier waarop hij meent de instroom naar het visserijonderwijs te kunnen verbeteren.

Mevrouw Crevits oppert de suggestie om een educatief-informatief centrum op te richten. Ik denk dat mijn fractie daarachter kan staan. Dat is een idee dat zeker moet worden overwogen. Het is trouwens zo dat alle ideeën en suggesties die kunnen worden gebruikt om de visserij nieuw leven in te blazen, zeker op onze steun kunnen rekenen.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Ik dank mevrouw Crevits voor haar vraag. Ik dank ook de heer Sintobin voor de aansluitende vraag. Er werd nogal ironisch gedaan over het overleg en de bijvoeglijke naamwoorden die daarbij werden gebruikt: intersectoraal, interbestuurlijk, interdepartementaal. Het is vooral de bedoeling dat het overleg op een geïntegreerde manier gebeurt en dat men niet meer in gespreide slagorde bezig is met het visserijonderwijs en het beroepsonderwijs van de vissers.

We hebben van meet af aan, toen het dossier op tafel kwam, gezegd dat we ons vooral moesten concentreren op de inhoud die vandaag moet worden gegeven aan het visserijonderwijs, ook al klinkt dat voor mensen uit de streek niet altijd even evident en evenmin voor mensen die als volksvertegenwoordiger heel terecht opkomen voor de belangen van deelregio's aan de kust. De vraag 'waar?' was en is dus wel belangrijk, maar de vraag 'wat?' staat volgens mij nog veel centraler. Ik vind het een beetje jammer dat we – naar aanleiding van de overdracht van het visserijonderwijs van de ene inrichtende macht naar de andere, na de beslissing van de deputatie om niet langer de zorg op te nemen voor het visserijonderwijs – de kans hebben gemist, op provinciaal en op Vlaams niveau, om de discussie ten gronde te voeren over de inhoud van het visserijonderwijs. Er was natuurlijk wel wat tijdsdruk, en ik denk dat de vraag 'waar?' destijds de echte vraag ook wat in de schaduw plaatste.

Dit heeft niet belet niet dat er inmiddels gesprekken opgestart zijn met de visserijsector zelf om een goed antwoord te formuleren op die vraag. Mijn raadgever, de heer Coussement, volgt de gesprekken van zeer nabij.

We moeten goed nagaan welke activiteiten iemand op zee moet vervullen en wat de verschillende taken zijn. De voorbije decennia was er wel wat evolutie op dat vlak. Er is een evolutie naar meer technologische handelingen aan boord. Als we het visserijonderwijs willen inbedden in levenslang leren, moeten we het ook grondig hebben over de uitwijkmogelijkheden, die na verloop van tijd – gelet op het zware werk van de vissers – geboden moeten worden, ook buiten de sector.

Als uitgeklaard is wat de sector zelf wil – en daar gaan de gesprekken op dit moment over –, moet met de betrokken domeinen – Onderwijs, Zeevisserij en Mobiliteit op federaal niveau – worden nagegaan op welke wijze gestalte kan worden gegeven aan de

gestelde verwachtingen. Waarschijnlijk zal een geëigende aanpak noodzakelijk zijn. Als de verwachtingen zijn omschreven, kunnen we op een creatieve manier een structuur opzetten om de meest optimale opleiding van onze vissers te organiseren.

Door de overdracht van de bevoegdheid van het provinciale naar het gemeenschapsniveau behoort het visserijonderwijs tot het gemeenschapsonderwijs. Beide scholen, Oostende en Zwijndrecht, behoren tot een afzonderlijke scholengroep, maar ik denk dat er voldoende afstemming kan gebeuren.

Ik heb er geen bezwaar tegen dat initiatieven voor een educatief-informatief centrum voor de visserij tegen het licht worden gehouden en wordt nagegaan wat de Vlaamse overheid als ondersteuning kan bieden.

Het is belangrijk dat we ook oog hebben voor de vorming na de schoolse opleiding, voor bijscholing en voor de opleiding in de brede toeleverings- en verwerkende nijverheid. Het samenbrengen van diverse bestaande opleidingen en het aanvullen van het aanbod met antwoorden op nieuwe noden, is zeker een te onderzoeken denkspoor.

Ik wil er wel op wijzen dat er al heel wat initiatieven bestaan. De Vlaamse overheid heeft bijvoorbeeld een nieuwe vaarsimulator in belangrijke mate gesubsidieerd en de opleidingsapparatuur behoort tot de meest moderne van Europa.

Als nog een aantal zaken versterkt kunnen worden door ze meer te integreren, te coördineren en samen te brengen, wil ik dat zeker bekijken, maar we moeten vooral nagaan hoe we de zaak inhoudelijk kunnen preciseren. Ook minister Vandenbroucke heeft daarin een belangrijke bevoegdheid. We moeten er vooral voor zorgen dat het visserijonderwijs mee evolueert met de evoluerende vragen en eisen aan boord.

Mijnheer Sintobin, als we er als overheid in slagen om op een goede manier te preciseren wat de inhoud is van het visserijonderwijs en dat in structuren kunnen gieten die een voldoende groot leerlingenaantal aantrekken, kan er een verbetering tot stand komen op het vlak van de instroom. Vertrouwen en geloofwaardigheid zijn belangrijk, maar ik denk dat we op dat vlak nog werk te doen hebben.

Ik verheel niet dat een aantal berichten over de noodzakelijke inperking van de quota en de crisis in de

sector niet de meest stimulerende en mobiliserende informatie is voor ouders die samen met hun kind moeten kiezen voor een bepaalde studierichting. Als er bijzonder weinig economische perspectieven zijn, is het evident dat de instroom stilvalt. De visserij maakt deel uit van een veel breder geheel van maritieme beroepen, waarbij, gelukkig, de baggersector nog enig uitzicht biedt.

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de minister-president, volgens de sector ligt een oorzaak voor de lagere instroom bij het feit dat het visserijonderwijs vroeger behoorde tot het departement Mobiliteit en nu tot het departement Onderwijs. Ik ben uiteraard niet tegen de leerplicht, maar dat heeft gemaakt dat er minder flexibiliteit is. Leerlingen die in juni hun brevet halen, moeten in september opnieuw naar school. Mijnheer de minister-president, kent u die kritiek?

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw Crevits, door de overheveling is er op dat vlak niets veranderd. We willen graag, in overleg met u, bekijken of er eventueel een probleem is. Als we zaken kunnen verbeteren, zullen we dat doen. De regering is belangrijk voor de mensen die er geen deel van uitmaken. De vissers zitten niet in de regering, dus moeten we vooral voor die mensen werken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een nieuwe slooprondte binnen de Vlaamse visserijvloot

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, deze vraag sluit aan bij de problematiek van de visserijsector.

Mijnheer de minister-president, iedereen weet dat onze Vlaamse visserij in nauwe schoentjes zit. Vorig jaar werd door verschillende lidstaten, terecht, bij de Europese Commissie aan de alarmbel getrokken. Er werd gewezen op de sociaal-economische problemen binnen de visserijsector, voornamelijk als gevolg van

de extreem hoge brandstofkosten. Het is algemeen geweten dat onze Vlaamse visserij, die voornamelijk bestaat uit boomkorvisserij, bijzonder hard getroffen wordt door de hoge brandstofprijzen.

Na grondig onderzoek van de unilaterale maatregelen die sommige lidstaten namen, catalogeerde de Commissie de visserijsector als een sector in moeilijkheden. De Europese Commissie zou dan ook de richtsnoeren 'steun voor redding en herstructurering van ondernemingen in moeilijkheden' van toepassing maken voor de zeevisserij.

De Vlaamse overheid heeft al een herstructureringsplan uitgewerkt dat de leefbaarheid van onze visserij op lange termijn moet garanderen. Binnen het Europese herstelbeleid moet ook een vermindering van de vlootcapaciteit worden doorgevoerd. Dat houdt in dat sommige vaartuigen gesloopt moeten worden.

Volgens de Rederscentrale vergt deze ongebruikelijke situatie echter onvoorziene, maar essentiële overheidsmiddelen. De realisatie van dergelijke slooprondte is nodig om de Vlaamse visserijsector een kans te geven zich aan te passen aan de nieuwe omstandigheden en om hem een overlevingskans te bieden, aldus de heer Corbisier, voorzitter van de Rederscentrale.

Collega's, jullie hebben waarschijnlijk al begrepen dat deze vraag tot stand kwam nadat de streekparlementsleden een brief hebben ontvangen van de Rederscentrale.

Mijnheer de minister-president, werden de richtsnoeren 'steun voor redding en herstructurering van ondernemingen in moeilijkheden' door de Europese Commissie al van toepassing gemaakt voor de zeevisserij? Zo ja, wat houdt dat concreet in voor de Vlaamse visserij? Welke impact hebben de richtsnoeren op het gevoerde beleid? Hoe worden deze Europese richtsnoeren geïmplementeerd op Vlaams niveau?

Bent u het ermee eens dat een nieuwe slooprondte ondersteund moet worden met extra overheidsmiddelen? Zo ja, op welke extra middelen kan de sector rekenen? Werd al een tijdspad vastgelegd voor deze nieuwe slooprondte?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Sintobin, de richtsnoeren werden nog niet toepasselijk

gemaakt op de zeevisserij. Dat betekent niet dat er op Europees niveau niet aan wordt gewerkt, want de komende maanden verwachten we concrete maatregelen en voorstellen.

Tijdens de voorbije Europese Raad voor Landbouw en Visserij hebben we de Europese Commissie aangemaand tot spoed, maar de Europese besluitvorming loopt volgens gebruiken die wat trager zijn dan we zouden wensen. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het bezoek van de Europees Commissaris aan de Vlaamse kust. In overleg hadden we een aantal maatregelen afgelijnd, waarvan een beperkt aantal zal worden opgenomen in de Europese richtsnoeren.

In de komende maanden moet ook het programma 2007-2013 van het nieuwe Europees Visserijfonds invulling krijgen. Vooral vanaf begin 2007 zal de Europese aanpak gestalte krijgen.

Uit informele contacten met de Commissie weten we dat de lidstaten een actieplan zullen moeten opmaken met een visie voor hun visserijsector. We hebben de Vlaamse administratie opdracht gegeven om, in overleg met de sector, een actieplan voor te bereiden. De werkzaamheden hieromtrent zijn al flink gevorderd. Via dat actieplan zal de implementatie op Vlaams niveau gebeuren van de richtsnoeren.

Mijnheer Sintobin, om precies te kunnen antwoorden op uw vraag over de impact op het beleid, moeten we eerst zicht hebben op de richtsnoeren.

Het is de doelstelling van het actieplan om te komen tot een meer rendabele Vlaamse visserij. Rekening houdend met de daling van de totaal toegestane vangsten, afgekort TAC's, een structurele stijging van de brandstofprijzen, de mogelijkheden die werden geschapen door het besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot de visvergunning en de invoering van een soepeler quotasysteem, is het effectief reduceren van de vlootcapaciteit een noodzakelijke maatregel.

Het is essentieel dat het quotum onaangeroerd blijft. We hebben bewarende maatregelen genomen, zodat het quotum ter beschikking blijft van de overblijvende vaartuigen. Ik vermoed dat ook de Europese Commissie, gelet op de discussie over de verduurzaming van de visserij-inspanning, op een sloopactie zal aandringen en dat misschien zelfs als voorwaarde zal opleggen om toegang te krijgen tot bepaalde

maatregelen van het Europees Visserijfonds, maar dat is speculatie.

Indien we op korte termijn de sector rendabel willen maken, is een behoorlijke capaciteitsvermindering noodzakelijk. Onder meer Nederland en Ierland hebben al aangekondigd dat ze hun capaciteit op een vrij betekenisvolle manier zouden verminderen.

De reductie van de vlootcapaciteit via een sloopregeling wordt Europees gefinancierd. Binnen de begroting Zeevisserij, zoals ze nu bestaat, zijn er echter onvoldoende middelen om de Vlaamse cofinanciering te waarborgen. Sinds een tiental dagen voeren we binnen de Vlaamse Regering gesprekken over wat mogelijk is en wat een verdedigbaar dossier zou kunnen zijn.

Het ziet ernaar uit dat we binnen enkele weken een voorstel voor de reductie van de vlootcapaciteit zullen voorleggen aan de Vlaamse Regering. Dan moeten we bekijken wat de budgettaire impact is, wat de mogelijkheden zijn en wat de meest doelmatige toepassing is van deze, toch wel vrij drastische, beleidsmaatregelen.

De maatregelen kunnen noodzakelijk zijn, maar de randvoorwaarden zullen ervoor zorgen dat het quotum binnen de eigen Vlaamse vloot blijft. Hierdoor kan de doelstelling van de reductie, een herverdeling van het quotum over de blijvende vaartuigen, volledig bereikt worden.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, ik stel vast dat ik iets te vlug ben met mijn vraag. Ik veronderstel dat ik er de komende maanden zeker op terug zal kunnen komen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de accijnsvrijstelling op biobrandstoffen

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, ik heb mijn eerste vraag licht moeten wijzigen, want ondertussen werden al beslissingen genomen.

De Europese Commissie heeft het licht op groen gezet voor de verlaging van de accijnzen op biobrandstoffen. Wat is de juridische stand van zaken wat betreft de implementatie van deze maatregel?

Onze landbouwers zullen in de lente, dus heel binnenkort, opnieuw gewassen uitzaaien. Zij moeten duidelijk weten hoe het zit met de productie van biobrandstoffen, om mogelijke opbrengsten te kunnen incalculeren. Hetzelfde geldt voor de bedrijven die investeringsplannen hebben om bio-ethanol of biodiesel te produceren. Ook de autoproducenten zullen zich afvragen hoe het nu verder moet met het gebruik van biobrandstoffen, want met een kleine ingreep kunnen bestaande motoren volledig op koolzaad rijden.

Mijnheer de minister-president, aangezien het om een federale materie gaat, zijn de Vlaamse landbouwers afhankelijk van de vooruitgang op federaal niveau. Helaas laten de maatregelen daar op zich wachten. Op dit ogenblik werd nog steeds geen concrete datum naar voren geschoven. Als nog lang wordt gedraald met de implementatie van de maatregel, dreigt België verplicht te worden biobrandstoffen in te voeren, uit Frankrijk, uit Duitsland of uit een ander land.

Mijnheer de minister-president, hebt u bij uw federale collega al aangedrongen op een snelle regeling voor het installeren van een juridisch kader om de productie van biobrandstoffen mogelijk te maken?

Er was sprake van de oprichting van een werkgroep met de federale regering. Werd die werkgroep al opgericht? Wie heeft zitting in de werkgroep, of wie zal er zitting in hebben? Wat is de agenda van de werkgroep? Welke timing zal de werkgroep respecteren?

Mijnheer de minister-president, zult u van uw federale collega een concrete datum eisen voor de implementatie van het kader voor de productie van biobrandstoffen?

Welke initiatieven zult u nemen om de Vlaamse landbouwers, de zaakvoerders van bedrijven die biobrandstoffen willen produceren en de autofabrikanten tijdig duidelijkheid te verschaffen in deze zaak, opdat ze zo snel mogelijk kunnen starten met de

voorbereiding van de productie van biobrandstoffen?

Mijnheer de minister-president, hoe staat u tegenover de optie om biobrandstoffen in te voeren als België niet aan zijn EU-verplichting zou kunnen voldoen?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Bedankt, mijnheer Callens, voor uw vraag, die ons toelaat om een stand van zaken op te maken van dit dossier. Sinds we op 8 maart 2005 de 'Rondetafel biobrandstoffen' hebben georganiseerd, is er continu overleg geweest met de verschillende bevoegde overheden in dit institutioneel niet altijd even eenvoudig land, om dit dossier op gang te trekken. Naast het formele overleg hebben we ook iedere informele gelegenheid te baat genomen om dit dossier te behartigen, zowel – en vooral – bij de federale minister van Financiën als bij de eerste minister. We hebben ook telkens gezeten op het belang van dit dossier en op de strikte timing. Zo heb ik woensdag 25 januari 2006 nog een gesprek gehad met de eerste minister, waar ik onder meer het dossier van de biobrandstoffen aan de orde heb gesteld en waarbij ik bij collega Verhofstadt ook heb aangedrongen op haast. Donderdag 26 januari heb ik minister Reynders ontvangen op mijn kabinet, waarbij we de stand van zaken hebben overlopen en een aantal afspraken hebben gemaakt, onder meer de afspraak dat we op 1 februari, na het overlegcomité en het onderhoud tussen de federale regering en de gewestregeringen, dat punt op zijn initiatief ook zullen bespreken.

Belangrijk is wat mij betreft het finaliseren van de uitvoeringsbepalingen en het zo snel mogelijk opstarten van de aanbestedingsprocedure. De federale minister van Financiën heeft me verzekerd dat noch hijzelf, noch zijn Franstalige collega's de bedoeling hebben het dossier af te remmen teneinde eventueel wat later opgestarte projecten in Wallonië de kans te geven om de Gentse projecten bij te benen. Hij heeft me verzekerd dat dit absoluut niet het geval is. Het zou trouwens jammer zijn, mocht dit wel zo zijn.

Mijnheer Callens, u stelde enkele vragen over de oprichting van een werkgroep met de federale regering. Deze werkgroep komt sinds maart 2005 op geregelde tijdstippen samen en is als volgt samengesteld: het voorzitterschap wordt waargenomen door een vertegenwoordiger van minister Reynders en

verder zijn langs federale zijde de kabinetten van de eerste minister en de drie vice-eerste ministers uitgenodigd, evenals deze van de ministers van Economie, van Leefmilieu en van Landbouw. Er is ook telkens een vertegenwoordiger van elk gewest aanwezig. Voor Vlaanderen is dat de vertegenwoordiger van mijn kabinet, mevrouw Dewispelaere, en iemand van het kabinet van minister van Leefmilieu Peeters. De agenda van de werkgroep ligt uiteraard in het verlengde van de actualiteit en van de stand van het dossier. De werkgroep heeft reeds heel wat inspanningen geleverd om goede antwoorden te formuleren op de vragen van de Europese Commissie naar aanleiding van de goedkeuringsprocedure van het lastenboek en over de problematiek van de accijnsverlaging.

De heer Callens vroeg ook of ik bij mijn federale collega een concrete datum zal eisen voor de juridische implementatie voor de productie van biobrandstoffen. Ik dring telkens aan op haast. De ontwerp-KB's van ministers Reynders zijn voorbereid. Zowel binnen de werkgroep als in mijn gesprekken met de bevoegde ministers hebben we onze laatste bedenkingen en problemen laten kennen. Dat gebeurde vorige week donderdag nog. Normalerweise kan hierover morgen, in de marge van het Overlegcomité, nog worden gesproken. Hopelijk kan de federale ministerraad zich dan zo snel mogelijk principieel akkoord verklaren met deze KB's en dan verder de noodzakelijke administratieve weg volgen van advies van de Raad van State en definitieve goedkeuring. Zodra dit besluit definitief wordt goedgekeurd door de federale ministerraad, kan de aanbestedingsprocedure starten. Laat ons hopen dat dit uiterlijk de eerste helft van maart 2006 het geval is. Dat is niet de timing die ik had vooropgesteld, maar degene die ons als mogelijk is voorgehouden door de federale collega's.

Op de vraag welke initiatieven ik zal nemen om duidelijkheid te verschaffen aan de mogelijke producenten van biobrandstoffen en aan de autofabrikanten, kan ik het volgende antwoorden. Er bestaat een continue communicatiestroom tussen de verschillende landbouworganisaties, de verschillende zaakvoerders van de bedrijven en mevrouw Dewispelaere. Alle betrokkenen worden informeel op de hoogte gehouden. Zodra de beslissing een feit is – en dat is voor mij wel belangrijk, dat er eerst een beslissing is die een feit is – zullen we de landbouwers hiervan uiteraard formeel op de hoogte brengen via de verschillende mogelijke kanalen. Wat de start van de aanbestedingsprocedure betreft, ga ik ervan uit dat de verantwoordelijke en bevoegde minister het nodige zal doen, conform de vigerende regelgeving. De autofabrikanten zullen via die verspreide bericht-

geving eveneens op de hoogte zijn. De methode die in ons land is gekozen, namelijk de inmenging van biodiesel en bio-ethanol, vergt echter geen bijkomende motoraanpassingen. Op korte termijn moeten er dus eigenlijk geen bijkomende inspanningen worden gevraagd van de automobielsector.

Hoe sta ik tegenover de optie van invoer ingeval België niet aan zijn EU-verplichting zou kunnen voldoen met eigen productie? Ik heb van meet af aan gezegd dat België niet kan instaan voor een voldoende aanbod van grondstoffen nodig voor de productie van biodiesel en bio-ethanol met het oog op een voldoende verspreiding in België. Ofschoon dit principieel voor bio-ethanol wel het geval zou kunnen zijn, spelen hierbij ook factoren als voldoende rendement en/of voedselvoorziening hun rol, wat betekent dat de ethanolbedrijven in Vlaanderen en in België vermoedelijk een beroep zullen moeten doen op geïmporteerde goederen. Gelet op het kleine koolzaadareaal in België en de bijzonder grote nood hieraan voor een voldoende capaciteit aan biodiesel en gelet op het stijgende diesilverbruik in vergelijking met benzine, zal hiervoor zeker een beroep moeten worden gedaan op ingevoerd koolzaad.

Wat voor mij echter steeds van fundamenteel belang was en blijft, is ten eerste de zekerheid dat elke hectare koolzaad of elk graan- of suikerbietoverschot op onze landbouwbedrijven de mogelijkheid heeft om in onze Vlaamse bedrijven te worden omgezet in PPO (Puur Plantaardige Olie), biodiesel of bio-ethanol, en ten tweede de zekerheid dat er productiecapaciteit voor bio-ethanol en biodiesel in Vlaanderen kan worden opgestart. Dit zijn de doelstellingen op grond waarvan we het afgelopen jaar de gesprekken hebben gevoerd en de ontwerp teksten hebben gescreend. Ik kan u zeggen dat dit niet zo evident is als het lijkt. Vooral van leefmilieuzijde op federaal niveau zegt men namelijk telkens heel nadrukkelijk dat het totaal onbelangrijk is waar de biobrandstofproductie vandaan komt en wat de oorsprong is van de grondstof die hiervan aan de basis ligt, maar dat de ultieme doelstelling is zo snel mogelijk de vermindering van de CO₂-uitstoot te realiseren. Ik hoop dat eenieders inspanningen hiertoe zullen worden beloond en dat het juridisch kader zo snel mogelijk wordt goedgekeurd, zodat wij ongeveer 1 jaar na onze 'Rondetafel biobrandstoffen' kunnen stellen dat eindelijk de weg is vrijgemaakt voor de productie van biobrandstoffen in Vlaanderen en bij uitbreiding in heel het land.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, ik had me heel graag aangesloten bij deze vraag om uitleg van de heer Callens, maar ik moest eventjes naar

een andere commissie voor een vraag om uitleg. Ik zal het echter heel kort houden. Ik zou eigenlijk de commissieleden die ministers hebben in het federale parlement, heel graag uitnodigen om mede tussen te komen bij hun partij-instanties om die federale ministers ertoe aan te zetten te zorgen voor de nodige vooruitgang in dit dossier, want de bezorgdheid van de heer Callens is volgens mij de bezorgdheid van heel deze commissie.

De voorzitter: U hebt geluk, mijnheer De Meyer, dat u een tolerante voorzitter hebt, want normaal gezien mag dit niet.

De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Eerst en vooral wil ik de minister-president bedanken voor zijn uitgebreid antwoord. Aan de hand van het gesprek dat we hier voeren, voelen we toch dat het een zaak is die heel dringend is. Iedere gemeente kent de problemen van de landbouw in verband met suikerbieten en andere gewassen. Ik denk dus dat het echt nodig is dat we hier snel werk van maken.

Mevrouw Dewispelaere, wij bespreken hier regelmatig het document 'Vlaamse vinger aan de Europese pols'. Zou het ook niet mogelijk zijn om, telkens als u een vergadering hebt gehad, ons in 5 tot 10 minuten op de hoogte te brengen van de stand van zaken?

Minister-president Yves Leterme: Ik zal spreken namens mevrouw Dewispelaere. Haar kennende zal ze zeer graag haar liefvallige vinger aan uw pols houden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het voornemen van sommige EU-lidstaten om hun pluimveestapel te vaccineren tegen vogelgriep

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, een aantal dagen geleden hebben we kunnen vernemen dat de Nederlandse

regering een voorstander is van de preventieve vaccinatie van de pluimveestapel tegen vogelgriep. Onze noorderburen hebben het vaste voornemen om zelfs een vaccinatieplan in te dienen bij de Europese Commissie.

België heeft al laten weten, bij monde van het federale voedselagentschap, voorlopig af te wachten. Veel tijd is er echter niet meer, denk ik. Een initiatief om de pluimveestapel te vaccineren moet sowieso uiteraard op Europees niveau worden genomen. 'We vermoeden dat EU-lidstaten niet op eigen houtje zullen beginnen te vaccineren,' luidde het bij de woordvoerder van Piet Vanthemsche, de interministeriële commissaris voor de vogelgriep in België.

Tegen de vaccinatie van de pluimveestapel zijn immers ook contra-argumenten in te brengen. Zeker wanneer lidstaten er een fundamenteel verschillend beleid op nahouden, bijvoorbeeld via vaccinatie, maakt dat de situatie er niet noodzakelijk veiliger op.

Mijnheer de minister-president, in dit verband kreeg ik van u graag een antwoord op de volgende vragen. Welke houding neemt u aan tegenover de mogelijkheid om de pluimveestapel in Vlaanderen preventief te vaccineren tegen de vogelgriep? Welk standpunt zult u innemen ten opzichte van het voornemen van EU-lidstaten, in casu Nederland, om hun pluimveestapel te vaccineren? Bent u van oordeel dat alle EU-lidstaten beter een uniform beleid voeren op het vlak van vaccinatie? Hebt u zich reeds geïnformeerd bij de Europese Commissie om na te gaan welk algemeen standpunt daar wordt ingenomen ten aanzien van vaccinatie? Indien Nederland zou overgaan tot vaccinatie, welke gevolgen zal dit dan ressorteren voor de invoer van kippen en kippenvlees naar ons land en voor het beleid van ons land inzake vaccinatie?

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer Callens, uit uw vraagstelling blijkt uw interesse en uw gedrevenheid om voor deze kwestie, die in feite federale materie is, de nodige inspanningen te doen om ze in de toekomst te regionaliseren, waarvan akte.

Ik had aan de minister-president graag het volgende probleem voorgelegd, dat echter eveneens federale materie is. De Europese Commissie heeft op 20 december 2005 een beslissing genomen waarbij het pluimvee wordt onderverdeeld in twee categorieën

die elk een verschillende benadering krijgen, ook wat de problematiek van vogelgriep betreft. Er werd namelijk de categorie ingevoerd van dieren die vroeger werden gecatalogiseerd als 'pluimvee' maar die niet worden gekweekt ten behoeve van de menselijke consumptie maar enkel voor deelname aan wedstrijden, aan tentoonstellingen en dergelijke. Deze categorie van dieren zou op een andere manier worden benaderd. In casussen zoals deze zouden er andere maatregelen voor worden genomen.

Ook op dit vlak zijn het de nationale lidstaten die deze Europese beslissingen in eigen richtlijnen en een eigen wetgeving moeten omzetten. Heeft Vlaanderen al pogingen ondernomen om dit te doen? Ik heb, zoals u zich herinnert, enkele weken geleden reeds vragen gesteld over de sociale gevolgen van bepaalde maatregelen inzake de vogelgriep, waarbij deze vraag perfect aansluit. Als de Europese Commissie zo'n belangrijke beslissing neemt, die toch serieuze – en gunstige – gevolgen zou kunnen hebben op het maatschappelijk leven van een belangrijk aantal mensen hier in Vlaanderen, dan vind ik dat de Vlaamse Regering en in dit geval bij uitbreiding ook de federale, toch de nodige inspanningen zouden mogen leveren om die snel in eigen regelgeving om te zetten.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, ik ga me niet bemoeien met de technische aspecten van het antwoord, er zijn namelijk specialisten die zich daar beter over kunnen uitspreken. Het lijkt me echter wel essentieel dat Europa in dezen uit één mond spreekt en dat in de verschillende landen dezelfde maatregelen worden genomen. Het zou toch absurd zijn dat aan de ene zijde van een landsgrens de ene maatregel geldt en aan de andere zijde een andere maatregel. Dit zou toch weinig efficiënt zijn op het vlak van dierenziektebestrijding.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Ik zal eerst heel kort ingaan op dat laatste punt. Uiteraard is dat, in het licht van de huidige bevoegdheidsverdeling, wel een mogelijkheid. Het staat de lidstaten vrij om op het vlak van volksgezondheid, evenals op een aantal andere domeinen, nog eigen maatregelen te nemen.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister-president, ik weet dat dit tot de mogelijkheden behoort,

maar het zou toch bijna absurd zijn mocht dit het geval zijn. Op het vlak van de efficiëntie van dierenziektebestrijding stel ik me daar toch vragen bij.

Minister-president Yves Leterme: Ik denk dat u daar gelijk in hebt, mijnheer De Meyer.

In antwoord op de vragen van de heer Callens, wil ik eerst met klem benadrukken dat de problematiek van de vogelgriep en eventuele maatregelen die worden genomen om de profylaxe van de vogelgriep mogelijk te maken, behoren tot de bevoegdheid van mijn federale collega, de heer Demotte, die terzake ook een overleg met de gewesten heeft geïnstalleerd.

Welke houding neem ik aan ten opzichte van het preventief vaccineren tegen de vogelgriep? Het standpunt van België op dit moment is eerder afwachtend ten aanzien van de mogelijkheid om een vaccinatieplan in te dienen bij de Europese Commissie. Wij sluiten ons aan bij deze houding.

Welk standpunt zal ik innemen tegenover het voornemen van EU-lidstaten, in casu Nederland, om hun pluimveestapel te vaccineren? De Europese Commissie heeft het kader gecreëerd om lidstaten de mogelijkheid te bieden dergelijke vaccinatieplannen in te dienen. De keuze van Nederland om dit te doen, is uiteraard geïnspireerd op de gevolgen van de laatste crisis. De kosten-batenbalans zal wellicht, gelet op de grote schade die Nederland heeft geleden bij de vorige crisis, snel overslaan naar preventieve vaccinatie plus monitoring. Het is niet de taak van België of Vlaanderen om Nederland van dit voornemen af te brengen. Ik heb al gezegd dat dit een mogelijkheid is en dat iedere lidstaat daar zelf over oordeelt. Voor de rest hebben we daar onze bedenkingen bij. Wat wel belangrijk is, is dat er bij de uitvoering van een dergelijk plan nauwe contacten zijn tussen beide lidstaten en dat er een continue samenwerking bestaat.

Ben ik van oordeel dat alle EU-lidstaten beter een uniform beleid zouden voeren op het vlak van vaccinatie? Ik sluit me in dat verband aan bij de stelling van de heer Vanthemsche. Als een aantal derde landen niet aanvaarden dat er gevaccineerd wordt, zullen die naar alle waarschijnlijkheid redeneren dat ze dan ook geen pluimveevlees en pluimveeproducten kunnen aanvaarden van andere EU-lidstaten die vlees invoeren vanuit het land waar wordt gevaccineerd, in dit geval Nederland. Om dergelijke problemen te voorkomen, heeft een uniforme

reactie vanwege de verschillende lidstaten uiteraard een aantal voordelen.

Heb ik me reeds geïnformeerd bij de Europese Commissie om na te gaan welk algemeen standpunt daar wordt ingenomen ten aanzien van vaccinatie? Tot nog toe is dat niet gebeurd, maar uit de huidige visie van de Commissie kan natuurlijk eenvoudig worden afgeleid dat ze zelf niet dadelijk het initiatief zal nemen voor het uitwerken van een overkoepelend vaccinatieplan.

Indien Nederland zou overgaan tot vaccinatie, welke gevolgen zal dit dan ressorteren voor de invoer van kippen en kippenvlees naar ons land en voor het beleid van ons land inzake vaccinatie? Ik denk dat de mogelijke invloed op België, indien Nederland vaccineert, op verschillende manieren kan worden begrepen. In principe zou dit binnen de EU geen invloed mogen hebben. De mogelijkheid tot vaccinatie werd immers goedgekeurd door de Europese Unie. Hierin kan echter natuurlijk nog altijd verandering komen. Herinner u Denemarken, dat enkele jaren geleden in volle MKZ-crisis liet weten dat het geen vlees zou aanvaarden van gevaccineerde dieren. Zoiets kan uiteraard leiden tot marktverstoring.

Zoals ik al heb gezegd, kan er ook een invloed uitgaan van een derde land. Als het zover komt dat derde landen maatregelen nemen, komt het voor de lidstaat die vaccineert het beste uit dat zijn buurlanden dit ook doen. Volgens mij is dat het oogpunt van waaruit de situatie momenteel moet worden bekeken. Een dergelijke samenwerking legt ook meer gewicht in de schaal indien bij eventuele discussies bij de Commissie om hulp moet worden gevraagd.

Het lijkt ons evident dat, als Nederland vaccineert, zowel vanuit de sector als vanwege de consumentenorganisaties de roep naar een Belgisch vaccinatieplan zal toenemen. Ik ben van mening dat in een dergelijk debat de weg van de open communicatie de beste is. Men moet zeggen dat men eventueel kan overwegen om preventief te vaccineren, maar dat zoiets in het geval van de vogelgriep met de nodige complicaties en onzekerheden gepaard gaat en geen sluitende garantie biedt, wat in de afweging van de opportuniteiten natuurlijk een belangrijk element is.

Ikzelf kan zeggen dat wij op dit moment het dossier passief opvolgen, gelet op de bevoegdheidsverdeling. Zodra de bevoegde minister verdere stappen neemt en ons hierover informeert, zullen wij deze stappen uiteraard met de nodige aandacht bestuderen.

Voor de volledigheid verwijs ik nog naar het feit dat er een interministeriële werkgroep is opgericht, die vorige week nog heeft vergaderd. De informatie bereikt ons momenteel dus maximaal en op een goede manier.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Bedankt voor uw uitgebreid antwoord, mijnheer de minister-president. Volgens mij zit de schrik er toch dik in bij onze kippenkwekers voor de vogelgriep en andere ziektes. Ik herinner me ook nog dat, toen indertijd de varkenspest woedde, de landbouwers luidkeels schreeuwden om hun varkens te mogen inenten. Ik denk dat we eerder in die richting zullen moeten denken, indien dit voor de volksgezondheid geen enkel nadeel zou hebben.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Bedankt voor uw antwoord, mijnheer de minister-president, al hebt u niet geantwoord op mijn vraag. Ik kan aannemen dat ik u misschien een beetje heb overvallen met mijn vraag. Ik denk dat deze kwestie toch belangrijk is voor heel wat mensen bij ons, die zich bezig houden met dieren die vandaag nog altijd ressorteren onder de noemer 'pluimvee', hoewel de Europese Commissie reeds op 20 december 2005 de beslissing heeft genomen het pluimvee op te delen in twee categorieën, namelijk enerzijds pluimvee bedoeld voor menselijke consumptie en anderzijds pluimvee dat niet bedoeld is voor menselijke consumptie en dat bij de behandeling van crisissen, bijvoorbeeld bij vogelgriep, een andere benadering zou krijgen. Ik denk dat het in ons aller belang is dat deze Europese maatregel die wordt voorgesteld, zo snel mogelijk, op federaal vlak dan, zou worden omgezet in nationale regelgeving. Ik hoop dat u de nodige stappen wilt zetten bij de bevoegde minister om dit zo snel mogelijk rond te krijgen.

Minister-president Yves Leterme: Mijn verontschuldigingen dat ik dat vergeten ben, mijnheer Wymeersch. Ik moet echter zeggen, mijnheer de voorzitter, dat veel vragen om uitleg uit zoveel deelvragen bestaan dat ik het overzicht wel eens verlies. Ik denk dat we toch eens moeten nadenken over hoe we dit wat efficiënter kunnen laten verlopen.

Wat de concrete vraag van de heer Wymeersch betreft, kan ik het volgende antwoorden. Ik ben bij wijze van spreken geboren in een duivenlokaal en ben over deze kwestie dus in november 2005 al aan-

gesproken door mensen die betrokken zijn bij de sector. We hebben onrechtstreeks kennis genomen van het feit dat dit onderscheid werd gemaakt bij pluimvee. Bij duiven is dat soms wel onzeker: er zijn ook vliegers die slecht vliegen en die voor menselijke consumptie worden gebruikt.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister-president, in de richtlijn staat 'dieren die gehouden worden met de bedoeling te worden geconsumeerd'. Vliegers worden normalerwijze niet gehouden met de bedoeling te worden geconsumeerd.

Minister-president Yves Leterme: Ik kan u zeggen hoe het er bij mijn grootouders aan toe ging. Mijn grootvader hield zijn duiven niet met de bedoeling om te worden geconsumeerd. Als de jaarlingen voor de eerste keer terugkwamen van Dourdan, prevalearde echter de bedoeling van mijn grootmoeder en werd er een natuurlijke selectie gemaakt tussen die duiven die op tijd waren en die duiven die niet op tijd waren. De duiven die niet op tijd waren, belandden in de kookpot.

In alle ernst nu, ik ben daarover aangesproken. Ik heb ook de nodige stappen gezet om een pleidooi te houden voor het onderscheid. Uiteraard moet er ook rekening worden gehouden met de economische risico's van dat onderscheid. Ik heb begrepen dat men daartoe de noodzakelijke goede beslissingen had genomen, maar we hebben sindsdien nog geen officiële mededeling gekregen van die beslissingen. Onze indruk is dus dat men ter zake reeds de juiste beslissingen heeft genomen, maar dat we daarvan nog niet officieel op de hoogte zijn gebracht. We zullen ons informeren en u op de hoogte brengen van de precieze stand van zaken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het WTO-akkoord over de afschaffing van de exportsubsidies voor landbouw tegen 2013

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, de recentste WTO-top in Hongkong heeft

een compromisvoorstel tussen de 149 deelnemende landen opgeleverd. Het meest opvallende element voor de Europese landbouwers is de toegeving van de Europese Unie om in 2013 de exportsubsidies af te schaffen. Deze toegeving maakte deel uit van een breder compromis, maar voor de landbouwers kan het verregaande gevolgen hebben. Het zal ons en onze landbouwers meer bepaald nopen om na te denken over de invulling die we na 2013, en misschien al enkele jaren daarvoor, aan onze landbouw kunnen geven.

Op korte termijn is het een kwestie van het bestaande optimaal te respecteren, maar in de toekomst moeten we onze landbouwers kunnen verzekeren van de mogelijkheid om in hun sector te ondernemen, zij het dat de accenten zullen veranderen. Dat de rol van de landbouwer als verschaffer van voedsel zich zal uitbreiden, maakt deel uit van een evolutie die al een tijdlang aan de gang is. Dit neemt niet weg dat de uitdaging op korte termijn erin bestaat om na te gaan welke de concrete gevolgen zullen zijn van de afschaffing van de exportsubsidies vanaf 2013. Het lijkt aangewezen om snel in kaart te brengen welke producten, welke sectoren en welke individuele landbouwbedrijven hierdoor worden getroffen en in welke mate. Op die manier kunnen de gevolgen worden ingeschat en kan er een proactief beleid worden gevoerd dat de getroffen landbouwers helpt bij een reconversie van hun bedrijven en hen voorbereidt op een nieuwe, multifunctionele rol. Ik denk hierbij hoofdzakelijk aan bijvoorbeeld de landbouworganisaties, die hiervoor zouden kunnen worden ingeschakeld. Wat het beleid betreft, geeft het ons de mogelijkheid om na te gaan welke aanpassingen van de regels en budgetten we kunnen doen om de toekomst voor de getroffen landbouwers te verzekeren.

Het akkoord dat in Hongkong werd bereikt, moet nog worden bekrachtigd tijdens latere conferenties. Dat is wel belangrijk: het is een gegeven dat niet zomaar pro forma zal zijn, maar dat nog stof voor discussie zal leveren. Desalniettemin kan Vlaanderen het best nu al een beleid ontwikkelen dat de toekomst van onze landbouw verzekert in een eigentijds kader.

In dit verband zou ik u graag de volgende vragen voorleggen, mijnheer de minister-president. Werd er reeds een olijsting gemaakt van de producten, de sectoren en de bedrijven die de gevolgen zullen dragen van de afschaffing van de exportsubsidies van landbouwproducten vanaf 2013? Zo ja, welke zijn de belangrijkste conclusies van deze olijsting? Zo

neen, op welke termijn zult u deze oplijsting realiseren? Welke zullen de concrete gevolgen zijn voor de Vlaamse landbouw? Zult u een initiatief nemen om op korte termijn te beginnen met de uitbouw van een proactief beleid dat de gevolgen van de afschaffing van de exportsubsidies voor landbouw optimaal kan opvangen? Hoe zult u deze uitdaging aanpakken? Zult u een beleid ontwikkelen dat het ondernemerschap in de landbouw verzekert door de multifunctionele rol van de landbouwers verder uit te bouwen? Zult u laten nagaan welke de aanpassingen van de regelgevingen zijn die de Vlaamse overheid moet doen, bijvoorbeeld op het vlak van Ruimtelijke Ordening en Milieu, om de landbouw in de toekomst mogelijkheden te bieden? Op welke manier moeten volgens u de financiële repercussies van de WTO-beslissing worden opgevangen?

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Ik zal het vrij kort houden, mijnheer de voorzitter. In feite ligt deze vraagstelling een beetje in het verlengde van de actuele vraag die zowel de heer De Meyer als ikzelf op 21 december 2005 hebben gesteld over Europese maatregelen naar aanleiding van de WTO-top in Hongkong. Mijnheer de minister-president, u zult zich zeker herinneren dat ik toen heb gezegd dat de minister van Landbouw en het landbouwbeleid in Vlaanderen nu een sterker ondersteunend beleid zullen moeten voeren dan in het verleden en dat we van u inspanningen en initiatieven verwachten in dezen. Ik neem aan, mijnheer de minister-president, dat u daar wellicht mee bezig bent geweest de afgelopen 6 weken, maar dat het op dit ogenblik nog te vroeg is om met concrete prognoses en concrete maatregelen uit te pakken.

Aan de andere kant wil ik wel herhalen dat onze fractie steeds eurokritisch is geweest in het verleden en dat ook nog altijd is. We hebben ook onze bezwaren geopperd en minstens onze wenkbrauwen gefronst naar aanleiding van een aantal maatregelen voortvloeiende uit de WTO-onderhandelingen. Binnen de Europese context werd Vlaanderen dikwijls in de zak gezet. De Europese Unie heeft binnen de WTO duidelijk aan het kortste eind getrokken. Men had de bedoeling om de andere partners gunstig te stemmen, maar men is van een kale reis thuisgekomen.

Het heeft weinig zin om – en ik verwijs naar het suikerbieten debat – een halve nederlaag te verkopen als een volledige overwinning. We moeten het geweer van schouder veranderen: Vlaanderen moet een zeer krachtig ondersteuningsbeleid voor de eigen landbouwsector voeren.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Callens, op de vraag of er reeds een oplijsting is gemaakt, is het antwoord 'nee'. Er wordt uiteraard werk van gemaakt, maar in april moet er meer duidelijkheid komen, als op WTO-niveau de uiteindelijke beslissingen geconcretiseerd zullen worden.

Het is nog te vroeg om de concrete gevolgen voor de landbouw in te schatten.

Mijnheer Callens, heel ons beleid is erop gericht om op korte termijn te beginnen met het uitbouwen van een proactief beleid dat de gevolgen van de afschaffing van de exportsubsidies voor landbouw optimaal kan opvangen.

Voor mijn antwoord op de vraag hoe ik deze uitdaging zal aanpakken, verwijs ik naar de beleidsbrief en de begroting. We zullen uiteraard een beleid proberen te ontwikkelen waarbij de multifunctionele rol van de landbouwers verder wordt uitgebouwd en het ondernemerschap in de landbouw wordt verzekerd.

Op het vlak van leefmilieu en ruimtelijke ordening zullen we de regelgeving aanpassen.

De WTO-beslissing is al verrekend in de financiële perspectieven 2007-2013. Bovendien moeten we benadrukken dat niet de afschaffing van de exportsubsidies het belangrijkste is, maar vooral de bijkomende markttoegang – waarover in april 2006 beslissingen zullen worden genomen –, die zal resulteren in een hogere invoer, met het drukken van de prijzen en inkomensverliezen tot gevolg, vooral in de sectoren van het rundvlees, de suiker en de boter.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, we mogen dit niet te lichtzinnig opnemen. We kunnen ons beroepen op de beleidsnota's en de plannen die nu op tafel liggen, maar we moeten wel oppassen, want die plannen hielden geen rekening met de mogelijkheid dat de exportsubsidies zouden worden afgeschaft.

We zouden beter alles eens serieus bekijken, sector per sector, om na te gaan wie de grootste exportsubsidies ontvangt en wat de mogelijke gevolgen zijn als de subsidies worden afgeschaft. Als concurrerende producten nog eenvoudiger dan vandaag binnen

kunnen komen, zou dat een ramp zijn voor bepaalde sectoren.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Callens, we moeten zeker nadenken. Ik sluit me aan bij uw oproep, die ik ook wil richten aan de federale minister die namens de Belgische regering onderhandelt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Vera Dua tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de organisatie van de coëxistentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wil vooral informeren naar de stand van zaken.

Mijnheer de minister-president, u weet dat coëxistentie nogal belangrijk is, want daarmee wordt verwezen naar het naast elkaar bestaan van diverse landbouwtypes. In de gangbare landbouw zijn er zeer strenge normen inzake de besmettingsgraad. In de biologische landbouw, die hier toch bijzondere aandacht verdient, zijn geen ggo's toegestaan. Dat werd vastgelegd in de Europese richtlijn 2092/91 die de bioteelt reglementeert.

De ggo-landbouw mag op geen enkele manier een bedreiging vormen voor de gangbare en de biologische landbouw. Er moet ook voor worden gezorgd dat er geen extra kosten zijn voor de landbouwers. We moeten alles dus op een sluitende manier regelen.

Mijnheer de minister-president, u weet dat we er voorstander van zijn om van heel Vlaanderen een ggo-vrije zone te maken. Als toch voor een ander denkspoor wordt gekozen, moet het snel en goed geregeld worden.

U kent de elementen van de discussie en weet wat aan bod moet komen in een ontwerp van decreet. Het gaat dan over de afstanden, een sluitende goedkeuringsprocedure, het regelen van de objectieve aan-

sprakelijkheid en er is ook vraag naar een fonds dat voldoende middelen moet genereren en gefinancierd moet worden door degenen die ggo's introduceren, om bij eventuele schade onmiddellijk vergoedingen te kunnen uitbetalen. Ook de mogelijkheid om ggo-vrije zones af te bakenen in onze regio kan aan bod komen.

Mijnheer de minister-president, we moeten aandacht hebben voor het vertrouwen van de consument. In denk dan vooral aan de bioproducten, omdat daarvoor de reglementering zeer streng is.

Ik doe een oproep om vlug een regeling uit te dokeren, waarbij ik wil benadrukken dat het niet alleen gaat over een landbouweconomisch, maar ook over een maatschappelijk probleem, waar landbouwers, maar ook consumenten bij betrokken zijn. Gezien de kleinschaligheid van de landbouw in Vlaanderen, is het een aanzienlijke opdracht om dat goed te regelen.

Mijnheer de minister-president, ik heb gelezen dat u in mei 2005 hebt beloofd dat het ontwerp van decreet in het najaar van 2005 in het parlement bediscussieerd zou worden. Als ik goed ben geïnformeerd, heeft de Vlaamse Regering nog altijd geen beslissing genomen. Ik vind het eigenaardig dat we zo lang moeten wachten op dit ontwerp van decreet, want ook de sector is vragende partij. Ofwel vindt u het niet belangrijk, ofwel zijn er problemen.

Mijnheer de minister-president, op welke manier zult u de coëxistentie regelen? Wat is de vooropgestelde timing? Wanneer zal het ontwerp van decreet aan het parlement worden voorgelegd?

Zult u de afbakening van ggo-vrije zones mogelijk maken? Op welke manier wordt de landbouwsector, en in het bijzonder de biolandbouwsector, betrokken bij de opmaak van dit dossier?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw Dua, we zullen het uiteraard proberen te regelen met een decreet, waarbij enerzijds het kader wordt geschapen voor het invoeren van concrete maatregelen per teelt en anderzijds een regeling wordt uitgewerkt met betrekking tot de aansprakelijkheid bij contaminatie.

Er is inderdaad wat vertraging. Er werd al veel werk geïnvesteerd in de bespreking en de afweging en er waren ook technische complicaties – recent ook van Europese oorsprong –, maar ik heb de ambitie om de komende weken het voorontwerp van decreet te laten bespreken door de regering.

In de teksten van het voorstel van decreet die nu op tafel liggen, wordt de afbakening van ggo-vrije zones niet opgenomen. De Europese Commissie heeft al herhaaldelijk duidelijk gemaakt dat ze de afbakening van ggo-vrije zones niet zal aanvaarden. Ondertussen werd ook een Oostenrijks voorstel, met de afbakening van ggo-vrije zones, afgewezen.

Ik wil onderstrepen dat het coëxistentiedossier in de eerste plaats een landbouwdossier is. De mogelijkheden op het vlak van volksgezondheid en leefmilieu zijn onderzocht en beoordeeld naar aanleiding van de Europese erkenning. Het is om die reden dat in eerste instantie de beroepsorganisaties van de landbouwers worden betrokken. Uiteraard behoort Belbior, zoals steeds, tot de beroepsorganisaties die betrokken zijn bij de voorbereidende werkzaamheden.

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister-president, ik denk dat er op Europees niveau, ook in het Europees parlement, nog heel wat discussie is over ggo-vrije zones. Blijkbaar zal rond de ggo's een eeuwigdurende strijd gevoerd worden.

U zegt dat u de komende weken een voorontwerp van decreet zult voorleggen aan de Vlaamse Regering. Kunt u iets concreter zijn? Ik heb het gevoel dat het steeds meer weken worden. Mogen we hopen dat in de maand februari daarover een beslissing wordt genomen?

Minister-president Yves Leterme: Weken is een meerwoord. Weken kunnen ook maanden zijn. Ik pin me niet vast op een concrete timing, maar we proberen het zo snel mogelijk op te lossen.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister-president, u weet dat de sector sterk vragende partij is.

Minister-president Yves Leterme: Dat is uw inschatting.

Mevrouw Vera Dua: Blijkbaar is er toch heel wat discussie over, ook binnen de regering.

Minister-president Yves Leterme: Binnen de regering zijn de teksten nog niet besproken. Er is nog op geen enkel moment over gediscussieerd. Er is wel heel wat werk gestoken in de voorbereiding. Over een aantal elementen werd pas recent op Europees niveau duidelijkheid verschaft, maar ik geef grif toe dat ik in mei 2005 de ambitie had om voor eind 2005 duidelijkheid te hebben. Die ambitie werd niet gerealiseerd, wat nogmaals bewijst dat ik mijn voorzichtigheid om deadlines te vermelden beter had gerespecteerd.

Mevrouw Vera Dua: Wat bedoelt u met nieuwe Europese elementen?

Minister-president Yves Leterme: Ik denk dan bijvoorbeeld aan de afbakening van ggo-vrije zones. Er is nu een duidelijke afwijzing door de Europese Commissie van het Oostenrijkse voorstel. Ook inzake de rassen zijn een aantal zaken duidelijk geworden en ook over de inschatting of er al dan niet milieuschade is, zijn er op Europees niveau verschillende beoordelingen.

In het Europees parlement woedt de discussie nog volop, maar nationaal moeten we ons vooral baseren op teksten, meer bepaald op richtlijn 2092/91. De komende jaren zal er misschien nog een evolutie zijn, maar we moeten vooral zo spoedig mogelijk zorgen voor de implementatie van de regelgeving in onze Vlaamse decreetgeving.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
